

प्रदान - ३८७५

ग्रन्थालय

राजवाडा संस्कृति - ३८७५

४४/४

24.75

अथश्रीशक्ताचार्यहतआत्मबोधप्रारंभः

(1)

(28)

आत्मबोधः १

श्रीगणेशायनमः ॐ तत्सद्गुरुणेनमः सचिदानन्दसर्वधीवृत्तिसाक्षिणो न
 मोवेदांतवेद्यायब्रह्मणोऽनंतरूपिणो १ यदज्ञानादिद्भातियज्ञानादिनिर्वर्तते न
 मस्तस्मेचिदानन्दवसुषेपरमात्मने २ अथाध्यात्मोपदेशविधिव्याख्यास्यामः
 तपोभिः क्षीणपापानांशांतानांवीतगणिणाम् युमुक्षुणामपेक्ष्योयमात्मबोधीविद्या
 यते ३ अनात्मभूतेदेहादावात्मबुद्धिस्तुदेहिनाभूताः विद्यातत्त्वतोवंधेत्तल्लाशोमो
 क्षउच्यते ४ अनादिसांतः नैसर्गिकोऽध्यासः मिथ्याप्रत्ययरूपः सर्वलोकप्रत्यक्षः आ
 स्यानर्थहेतोः प्रहरणायब्रह्मात्मेकत्तज्ञानशिष्यः श्रीगुरुंपरिपृच्छतिभोभगवन् स
 आत्माकीदृशस्तच्छृणु सचिदानन्दाद्वितीयमरवंडमुचलमजमकियंकृतस्थानंतस्व
 रूपंज्योतिः स्वप्रकाशंब्रह्मयत्तत्त्वात्मा भोभगवन् तर्हि दीर्घे श्विन्देसंसारे संसृति
 कस्य तस्येव स्वाभाविकीवानैमित्तिकीवा यदिस्वाभाविकीभवति तर्हि अवज्जनीयता
 त् मममोक्षाशानास्ति नहिवत्सनैमित्तिका तर्हिकिंनिमित्तं तत्स्ववधानमतिः शृणु
 स्वाश्रया स्वविषया स्वात्मभवगम्या स्वभास्याऽवस्तुनिर्वाच्याविद्यास्ति सातदात्रयत्व
 स्वविषयत्वबलेनचित्सदानन्दाऽनंताद्वितीयस्वभावमावृणोति यथागमांगाराधकारे
 ण आगारगभीमाङ्गाद्यमिव तथाचिद्वपंकृतस्थमात्मानं स्वस्वरूपमाछाद्यमिव अहं

१

(2A)

ब्रह्मनमनुष्योहमितिविक्षिप्यति नतम्भजनात्यनिदेहादौआत्मत्वेनाभिमन्यमानः अप्रा
 साशेषपुरुषार्थः प्राप्ताशेषानर्थः अविद्यापरिकल्पितेरेवसाधनैः इष्टप्राप्तिमनिष्टनिष्ट
 तिंहृदिआकांक्षमाणस्त्रै लौकिकवैदिकस्वाभाविकानुष्टितेरपिविषयक्षरसार्थीपर
 मपुरुषार्थंमोक्षाकांक्षामलभमानः अलाबुवत् मकरादिभिरिवरागद्वेषादिभिरिव
 तस्ततः आकृष्यमाणः स्फुरन्तिर्यगादिप्रभेदभिन्नास्त्रै ननायोनिष्टुपरिवर्तमा
 नोमोहेन सुखमानः संसरति तथाचश्चुतिः नतंविदाथयइमाजजानान्यद्व्याप्ता
 कमंतरवभूव नीहारेणप्रावृत्ताजल्पाचासुतृपउक्तशासम्भवरंति स्मृतिरपित
 थाचगीतायाम् उरुषः प्रदृष्टिस्थोहिसुक्तेप्रदृष्टिस्त्रै एणान् कारणंगुणसंगोऽ
 स्यसदसद्योनिजन्मस्त्रै त्वाभिन्नस्यध्वचनमस्त्रमंजस्तमिदंभाति कथमित्यकूट
 स्थचिह्नैकरसस्यात्मनः शशविषाणसदृशी अविद्यातस्यावरणविक्षेपरूपं
 कथंसंभावते यथागगनारविंदमसत्तस्यसुरभित्वंकृतः असंभावनीयत्वात् अस
 भावनीयामाया साधुसाधु अरेआत्मादिवैकक्षममात्रसिद्धं भोगवन् यद्यममा
 त्रसिद्धं तत्किंसत्यम् अरेयथा इदंजालंपश्यतिजनः व्याघ्रजलउरगादिभन्यत
 यानप्रतिभाति किंइदंजालभग्निष्टज्ञेः रञ्जुरेवसर्पः नान्यत्किंचिदपितयात्मा

(3)

आ बो

२

विवेकभ्रमनिवृत्तेः नदनंतरं सर्वीमिथ्येति ज्ञायते इदं तु सर्वेषामनुभवसिद्धम् भो
 भगवन् तर्हस्य भ्रमस्य निवृत्तिः कथम् तच्छृणु अकस्मात्सक्थं चित्पुण्यवशादा
 वेदो दितेन ईश्वरार्थेकर्मनुष्ठाने नापगतरागादिमलः अनित्यादिदर्शने न नित्यानि
 त्यवस्तु विवेकः इहासुवार्थफलभोगविरागः वेदांतवेदप्रतीयमानं ब्रह्मात्मभावं
 बुभुत्सुरात्मानं ज्ञातु भिन्नति ज्ञानादेवतु कैवल्यशाप्यते येन मुच्यते इति श्रुतेः ज्ञा
 नं तु अश्ववणमनननिदिध्यासनमनंतरेण न संभवति तथाच श्रुतिः आत्मावारेद्दृष्ट्यः
 श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः लंपदार्थविवेकाय सन्न्यासः सर्वकर्मणाम् श्रुत्या
 विधीयते यस्मादन्यथा पतिनोभवेत् तस्माद्दाचार्येभ्यः ब्रह्मात्मज्ञानप्राप्तिः कथमा
 चार्यः अज्ञो वाविज्ञो वास्यात् यदिभज्ञो न ब्रह्मात्मैकत्वज्ञानमुपदेष्टु शक्यात् अथवि
 जः तदा ब्रह्मात्मज्ञाने न ब्रह्मैव भवति "तत अज्ञानतत्कार्यदैह दृष्ट्यनिवृत्तेः तदा देहा
 दिसं बंधाभावात् न शिष्यादिशासनं सुपपद्यते अथानवगतब्रह्मात्मभावः स्यात्
 तस्माद्देहादिसंबंधोऽगीकर्तव्योऽप्युपेतव्यो यद्यवगतब्रह्मात्मभावः स्यात् तदा ज्ञा
 न तत्कार्यनिवृत्तेः तस्मादाचार्याधीनं ज्ञानमपेक्षते इति ऋतं वचः अत्र नायदोषः
 ज्ञानिनो ब्रह्मात्मज्ञाने जाते ते न बाधितस्यापि संचितकर्मणः प्रारब्धफलं तस्य कर्म

(39)

णोवाधितं अतएवज्ञानिनस्तुभारव्यवेगवशात् देहादिःप्रतिभासते अथावगतं ब्रह्मा
 त्वज्ञानं संप्रदायक्रमेण उपदिश्यते तस्मादाचार्याधीनंज्ञानं ज्ञानात् मोक्षाइति सिद्धम्
 नस्मात् वेदोक्तशमदभादिसाधनचतुष्यसंपन्नो ब्रह्मविदभाचार्यसुपेत्य साधांगं प्रणि
 पातं लूला समित्याणिः पुरतः उपविश्य विज्ञापयति तथाचशुतिः समित्याणिः श्रीवि
 यं ब्रह्मनिष्ठं गुरुं तत्वज्ञानार्थमभिगच्छेत् भाभगवत् संसारतापन्नयाकेसंतमोहं
 अस्यतापस्य निवृत्तिं कुरुममेति विज्ञापितः सन् ऊरुरुपदिश्यति कथमित्यं तव ब्रह्मात्मै
 कलज्ञानेज्ञाते संसारनिष्ठतिभविष्यतीति नान्यथा भाभगवत् भ्रम ब्रह्मात्मै कभाव
 ना तत्केन भविष्यति तत् शृणु आदौत्तरं पदशोधनेन जीवत्वं निरस्यति शब्दो भविष्यसि
 तदा ब्रह्मात्मै कभावो भवति यथाचामादिस्थितं चंदनवृक्षं अज्ञस्यासंभावनाभवत्येव
 नेदं चंदनमिति अस्य स्तदभिज्ञः युक्त्यावोधयति कटुकं सुगंधं शीतलं पीतवर्णं चंदन
 मिति तथाचशुत्यावधारितस्य तत्त्वं ब्रह्ममहावाक्यार्थस्य तात्पर्यं गुरुर्सुन्यापतिवोध
 यति चिलदानं दस्त्ररूपं त्वं तदासंभावयति भाभगवत् साशोधनयुक्तिः कथम्
 इत्थं अरेशिष्य इदं शरीरं हृश्यं जडमनित्यममंगलं तं नभवसि भाभगवत् हृश्यं ज
 डमनित्यममंगलं कथं इत्थं एतच्छरीरो सत्तोः प्रागेतच्छरीरं तवनास्ति यतः इदं शरी

(१)

आन्वो-

३

रंत्वं न भवसि एतच्छरीरनाशा दूर्धमेतच्छरीरं नास्तियतः एतच्छरीरं त्वं न भवसि अतो
 वर्तमानेः पि इदं हृष्यंशरीरं त्वं न भवसि किंच ममेदमिनिशरीरं प्रतीयते अतः त्वतः स
 काशा द्विन्जं त्वं दद्वष्टा इदं हृष्यंशरीरं त्वं न भवसि हृष्टं तेन प्रतिपादयति अथादाख्यप्र
 काश्यकाष्ठान् व्यतिरिक्तो दाहकः प्रकाशकोऽनिः तथा हृष्यात् देहात् दद्वष्टा त्वं व्यति
 रिक्त इति सिद्धम् अन्यत्र स्वभावं निव्यशरीरभैदमस्याय तदुचितान् भोगान् सुज्ञा
 न एव प्रतिबुद्धो मनुष्यशरीरमात्मानं पश्यन्ता हं देवो मनुष्य एवेति देवशरीरे चाध्या
 मानेः पि अहमास्पदं न बाध्यमानं अतस्त्वंशरीराद्विन्जं एव कस्मात् स्वापमरणादौ
 दर्शनात् अपिच यो हं कोमायेनानाकीडामनुभवं सोहं स्थविरेण मुनिवृत्तिमास्थि
 तः एवं त्वं वदसितदा स्थविरकुमारशरीरद्यं तस्य व्यवहारस्य त्वं दद्वष्टा इदं शरीरं त्वं न
 भवसि दद्वष्टा हृष्यादन्य इति प्रसिद्धो न्यायः हृष्यते घटादिवत् यथाघटादयोर्सूपा
 दिमंतश्चक्षरादिभिः करणे रुपलभ्यते तथा देहोपर्फूपादिमान् चक्षुरादिभिः करणे
 रुपलभ्यते अतः इदं शरीरं त्वं हृष्यं त्वं दद्वष्टा इति सिद्धम् अपिच जडत्वं प्रदर्शयति
 पञ्चीकृतपञ्चमहाभूतानि त्वं मेव जानासि तानि स्वात्मानं न जानन्ति परमपिनजानन्ति
 अत्यन्तजडानितानि तानि त्वं न भवसि तदंशोद्विमिदं शरीरं अपित्वं न भवसि स्वामिन् तदंशोद्विमि

३

(6A)

वमिदं शरीरं कथं इथं यत्काठिण्यं सापृथिवी यतद्वंतवापः यदोषां तत्तेजो यत्संचरति स
 वायुः यत्सूधिरं तदाकाशमिति यतस्तानि सर्वाणि भूतान्यस्मिन् शरीरे हृश्यन्ते तानि मूलमाण्य
 स्थिमांसं पञ्चतीनि पञ्चविंशतिगुणानि पञ्चमहाभूतानि तेषां समूहे एवेदं शरीरं जडं हृश्यन्ते नभ
 वसि भोभगवन् स्थूलशरीरे पञ्चमहाभूतानि पञ्चीकरणानि शूयं ते पञ्चहृश्यन्ते तानिकानि पं
 चविंशतिगुणानि उच्यते अस्थिमांससम्बन्धुत्करीभाणि एवं पृथिवीपञ्चधारवति रेतोभूतं तथा
 स्फदोलालारक्तं तथैव एवं आपं पञ्चधारवति क्षधातुषानि द्राकांति: आलस्यं एवं तेजः पं
 चधारवति धावनं प्रसारणं उच्चयणं चलनं संकोचनं एवं वायुः पञ्चधारवति कामः कोधस्तथा
 लोभो भोहमालसर्यमेव च वियतं च विधिं इयं दृष्टव्यं देहमध्यतः तथायं यां तरे कटिदरहृदयं कं
 टशिरः एवं आकाशं पञ्चधारवति भूयं पृथिवीभोहः उदकं क्रोधोग्निः कामो वायुः लोभ आकाश
 मिति मतां तरे भोभगवन् एकेकं भूतं पञ्चधारिति ते ते उच्यते परस्परानुप्रवेशासंचीकरण
 भोभगवन् कस्य भूतं स्य कोवांशः कस्मिन् भूते प्रविष्टः कस्थितिः उच्यते पञ्चानं भू
 तानां प्रत्येकं द्विधाविभज्य तत्रैकमेकमर्द्दं च तु धारिभज्य स्वांशं परित्यज्य तेषु योज
 नं पञ्चीकरणम् एवं पञ्चीकृते श्यः उच्यते अस्थिसुख्यापृथिवीविचारबलात् काठिण्यं
 पीतवर्णं च मांसमुदकं सद्वत्सात् स्त्रायुः तेजः ज्वरे परीक्षणत्वात् लक्खायुः स्पर्शधि

(5)

आ. बो.

४

धर्मत्वात् रोमाकाशं छेदने दुःखाभावात् रैतो सुरव्यमुदकं गर्भीत्यतिशृङ्खवर्णं च मृत्रं
 पित्तं तेजः उष्णां गत्वात् स्वैदो वासुः अमप्रसंगत्वात् लालाकाशं मृद्धाधः गमनात्
 रक्तं पृथिवी लोहितत्वात् क्षुधासुरव्योग्निः पाञ्चकस्तभावत्वात् त्रष्णावासुः शोषण
 धर्मत्वात् निद्राकाशं शून्यस्तभावत्वात् ग्रांतिरुदकं शीतोष्णा संबंधात् कृष्णालोहि
 तत्संभवति आलस्यं पृथिवीजडत्वात् धावनं सुरव्योवासुः सबलत्वात् प्रसारणं
 आकाशं व्यापकत्वात् उक्तमण्ठं तेजः उत्कृष्टव्यापारत्वात् चरुनसुदकं शिथित्वा
 तद्वत्वात् संकोचनं पृथिवीजडव्यभावत्वात् शिरस्यवकाशं सुरव्याकाशं अनाह
 तशब्दस्थानत्वात् कंठस्य अवकाशं वासुः सुरवनामिक्योः संचरणत्वात् त्वदयअव
 काशस्थाग्निः सर्वदाउष्णस्थितिः उदरभवकाशं जलं जलाशयत्वात् कटिअव-
 काशं पृथिवी गंधस्थानत्वात् एवं समूहात्मकं जडत्वं नभवसि भोभगवन् सुखदुः
 खं जानन् कथं शरीरं जहं एतच्छृणु दैहोनजानाति सुखदुःखे तयोर्भौतिकोदर्शणे
 जडश्च भूतानि कदापि नजानाति अतः तदंशसंघातो देहः क
 थं जानीश्यात् अपिच देहः सञ्चिप्तिउत्थितं पतितवाजानाति समुसौचोरोगृहेष
 विश्यापत्त्वाभरणानियाति इतियतो देहोनजानाति अतोत्यंतजडः घटांपथा

४

हृश्योजडश्चेति तथा देहैति न बुधवोजानस्तथैवति सृतिदेहस्तुकर्द्धते अतो घटवद्वद्व हो वकुन्नश
 क्यते इतिपृष्ठे शुरुरुपदिशति वृद्धिमानिति देहः किंचैतन्यभवति वृद्धिमत्तमपि चैतन्यं
 नास्त्येव त्वयाकृत्रहृष्टं कैनोक्तं अतः हृष्टांते न परिहरति यथा तृणगोमयं च यत्र निंक्षिष्य
 ते सराशिः कर्द्धते किंचैतन्यं भवति किं गाधटीयं च कृपे उद्गार्यमाणा मृदुर्द्वमानातीरे किं
 चैतन्यं भवति कुरुद्यादिनिर्मात्रामुहर्षु भिक्षिष्यमाणा मृदुर्द्वमानावेदिकायां किंचैतन्यं
 भवति एवं प्रतिदिनमन्तरालपैषसमर्थमाणो देहस्तु भूतसंचयः सम्यक् वर्द्धमानो व्यत्यं
 तजडएव अतस्त्वं जडोनभवत्सित्यैतन्यमेव अनित्यत्वं प्रदर्शयति आकाशमव
 काशं भवितु भिन्नति पवनो धावनमेव पतते तेजो भिन्नत्वलितुमेव पतते उदकं द्वितुं
 जिगमिषति पृथिवीविस्तीर्णभवितु भिन्नति एवं सर्वाणि भूतानि स्वस्वमार्गमभिं
 गंतु भिन्नति अतः शरीरस्यानिलातानिथिता अमंगलत्वं प्रदर्शयति जन्मकार्यपरा
 मृष्यमाणः देहो मलादत्यंताश्तद्व एव रक्तरेतः संयोगेन मलमाजननिष्पन्नो देहः मलाद
 त्यंताश्तद्व एव अतः दशदोषे दुर्द्वयोद्वहस्त्वं न भवति सिद्धम् भोभगवन् केतेदशा
 दोषाः तस्यु अशन्दु अशौचं दुर्गंधिअस्थितं स्थूलरवंडं दग्धं शिथिलं नानारो
 ग्यस्तं अधुवं आभिषं अतो हेतोः स्थूलशरीरस्तं न भवति एतत् सत्यं भगवन् य

(6)

आत्मोः

५

दिस्यूलशरीरं अहं नभवामि एतावत्ताममकिंजातां हेतुम् साधुसाधु अरेभावधा
नमातिः शृणु यदाइदंशरीरं त्वं नभवसि तदाअनिल्यजाति वर्णाश्रमाश्वत्वं नभवसि
षड्भावविकारस्तवनास्ति जायते अस्तिवर्द्धते विपरिणमतेः पक्षीयते विनश्यति
इति पञ्चावविकाराः वर्णधर्माश्रमाचारः शास्त्रयन्त्रेण योजितः निर्गतो मिजगज्जा
लात्यंजरादिवके सरीति वर्णाश्रमो धर्माधर्माविप्रितवनास्त्येव वर्णाश्रमाभिमा
भिमानेन अते दर्सो भवेन्नरः वर्णाश्रमविहीनश्ववर्तते श्रुतिमूर्द्धनि यतः शास्त्र
माह यावद्देहात्मविज्ञानं बाध्यते न प्रमाणतः प्रामाण्यं कर्मशास्त्राणां तावद्देहोपप-
यत इति अहं देहो नभवामि इति यदाज्ञानं जातं तदासर्वकर्तृत्वमप्रितवनास्ति भौभगव
न् इदं स्थूलशरीरं अहं नभवामि त्वदाज्ञायाज्ञामिष्ठ स्थूलशरीरासंबंधात् वर्णाश्रमकु
लगोच्चजाति स्त्रीपुरुषनेषु संकस्यूलन्हस्त्रदीघश्यामगोरादिनामस्त्रपञ्चावविकारधर्मा
धर्माः ममनास्त्येव तवकृपाकराक्षानिरीक्षणात् सम्यक् मयाज्ञातं अन्यच्च भौभगव
न् इंद्रियाणामभावेशरीरचलनाभावात् काणोः हं बाधिरोः हमित्याद्यनुभवाच्च इंद्रि
याणि अहमिति पृष्ठे गुरुराहं तन्नभवसि कथमित्यं तद्वत्कार्यमेव भौभगवन्
कस्य भूतस्य किंकार्यं उच्यते नभः सकाशाच्छ्रुत्वं धाक् द्विकरणे समुत्पन्नेवायोः

५

(6A)

सकाशात् त्वक्षाणिः द्विकरणे समुत्सन्ने तेजसः सकाशात् चक्षः पादो द्विकरणे समु-
 त्सन्ने अस्यः सकाशात् रसनाउपस्थे द्विकरणे समुत्सन्ने पृथिव्यः सकाशात् धाणशा-
 यू द्विकरणे समुत्सन्ने पंचांशो न सहमनो जातं पंचानां साधारणं सात्त्विकांशकार्यं पंच
 वृत्तिग्राहकत्वात् बुद्धिमनो विशेष एवं तदेव विवृणीति वाक् श्रोत्रे आकाशकार्यं एवं
 विचारप्राधान्ये सति शब्दाभिव्यञ्जकत्वात् प्रायेण शब्दोत्पन्निवाच्यस्य त्वक्षाणिवा
 युविकारो स्पर्शयिहण साधनत्वात् स्पर्शविन् एवं द्वयस्य हस्ते नो पादात् शब्दत्वात् च
 क्षुः पादो तेजो विकारो रूपस्मयाह कत्वात् प्रायेणोष्टत्वं पादयो रुक्मोष्यव्रभमाणं
 उपस्थितिकेचास्युदककार्ये एव रसग्राहकत्वात् स्त्रिग्राहत्वात् प्रायेणोपस्थभानं दत्वात्
 धाणपाचूचपार्थिवौ गंधग्राहकत्वात् प्रायेण ग्राहत्वात् च पायोर्विसर्गत्वात् मनः साधारणं
 पंचानां कार्यं पंचवृत्तिग्राहकत्वात् बुद्धिमनो विशेषः पाचक पावकवत् पंचप्राणवृत्तिर्वा-
 युविकार एव प्राणापानव्यानोदानसमानाः तदात्मकत्वे नो पलस्यमानत्वात् एवं भूता-
 निजडानि तदंशसंयोगेऽदियाणिजडानि भोभगवन् स्वस्वविषयं जानन्ति कथमिंदिया-
 णिजडानि तच्छृणु अरेश्रोत्रमात्मानं नजानाति परमपिनजानाति स्वविषयं शब्दत्वात्
 नशब्दते अन्योरेषयमपिज्ञातुं न समर्थं उभयथाजडं किंतु शब्दज्ञानकरणसाधनमि

आः १.
६

(२)

त्वर्थः प्रदीपवत् यथापदीपः सूर्यादिज्ञानसाधनं यथादीपेन सूर्यादिप्रतिगृह्यते तथाथो
चैणशब्दमिति एवमितराण्यपिकरणानि कर्मेद्विद्याणि क्रियासाधनान्येव यथादर्वीत
अत्यंतजडानित्तं नभवसि इति सिद्धम् त्वं ज्ञानमेव भोभगवत् प्राणो सति देहं चैष्टते इं
द्विद्याण्यपिचैष्टते प्राणेगते देहं चैष्टाहीनो भवति इं द्विद्याण्यपिता हृशानि भवन्ति अहमश
तावानहं पिपासावान्नित्याद्युभवत् अतः प्राणएव हं त्वं नभवसि कथं उच्यते तच्छुणु
चैतन्याभावात् सूषुप्तौ स्वभेच्च उच्छुसनि श्वाससूपेण भवत्तमानो यथमंतर्वहित्वरन् नजाना
ति चोरो गृहे प्रविश्यापत्त्व्य भूषणानि गच्छति सति नजानाति अतो त्यंतजडाएव प्राणादु
यः देहं वदेव अपिच एकस्मिन्नपर्यंकं शयने स्त्रियां स्त्रुतु रुषेस्थिते सति कञ्जिज्जार आ
गत्यस्त्रियासह भूषणानि परित्यगच्छति इत्यनकर्तव्यमिति यतोननिवारयति अतो सं
तजडः प्रबुद्धैजानाति इति चैत् न सर्वाचिस्थासूच्छुसनि श्वाससूपेणास्योपरिनिर्स्त्रेव स्थि
लाप्य सौनजानाति कथमित्यं इदानीं कस्मिन् भागेश्वासो वर्तते इति पृष्ठेऽपि अस्मिन् भा
गे अहं वर्ते इति प्रतिवक्तुं नजानाति अतः स्थित्यापि नजानाति तस्याय मर्यः न लुजड-
शेख्याणः कथं जडं शरीरं जडोपिचैष्टयति उच्यते जडोपिजडं चैष्टयन् लोके हृशयते
कुनः प्रचंडभारतः गृहछादनपर्णशारवाहृसं अन्यत्र पातयति अतः जडस्यापि अयमेव

६

(7A)

स्वभावः नैतावतात्माभवति प्राणस्यस्वचेष्टनस्वतंत्राः तः कर्मधीनैव कथं इत्थं जायस्ति
 तिनिमित्तं कर्मद्वयं भवति तदुपक्षये सर्वाणिकरणानि गृहीत्वा बुद्धुपादिसंपर्कं जनितविज्ञा
 नैनस्तम्भं सञ्चितं वर्तमानोगच्छति एवं स्थानवयमलुवर्तमानोगच्छति कर्मनिमित्तं च इदं गमनागम
 नं प्राणोपितलकर्मवशादेव शरीरं परिपालयन् वर्तते प्राणापानव्यानोदानसमानाः पंचवायवः
 त्वदिप्राणोगुदेः पानः समानोनाभिसंस्थितः उदानः कंठदेशस्थोव्यानः सर्वशरीरगः के
 चित्तु नागकूर्महृकलदेवदत्तधनं जयाः अन्यस्यापिव्यानादिव्यापारचेष्टां कर्तुं न सम
 र्थाः अतः जडाएव प्राणादयः नागादुद्वारः कूर्मेनिमेषोनभिषयोः हृकलः कुलकरः देवद
 त्तोजूंभणकरः धनं जयः पोषणकरः एतस्यमाणमयः कोशोभवति अन्यस्यापिव्याना
 दिव्यापारचेष्टां कर्तुं न समर्थाः अतः जडाएव प्राणादयः एवं इदियसमूहात्मकं सपदशकं
 लिङशरीरं त्वं भवसीति सिद्धं मातृत भगवन् मनसित्वस्ये पश्यामि शृणोमि अहं संक
 ल्पवान् विकल्पवान् इत्यलुभवाच्च मनसिव्ययेन पश्यानि नशृणोमि अतः मनएवाहं त्वं भवा
 वसि तत्कथं इत्थं तदानीं मेमनो न्यवगतं इदानीं स्थिरीभूतं उभयज्ञनियोवेति समनो
 न भवति मनसः सकाशात्वं दृष्टाभिन्नएव अपिचतन्मनः साङ्खिरित्युच्यमाने प्रतीक्षणं
 विलक्षणो असुगप्तावनियतयोः एकस्यनाशो अन्योत्पत्तिः मनउत्पत्तिमान् विनाशवच्च सञ्चुमेत्तमावा

(8)

आ बोः

७

दिति तवैशालुभः अब्दुतिरपि आत्मनो मनो ज्ञातं इतितवैशविलीयते इति अतः मनः संन
 भवसीति सिद्धम् एवं इद्विष्य सूहात्मकं सप्तदशकं लिंगशरीरं त्वं न भवसीति सिद्धम् भो
 भगवन् एतत्सत्यं लिंगशरीरमहं न भवामि अनेन ज्ञानेन मम किंलाभो भविष्यति अ
 रेसावधानमतिः शृणु यदा लिंगशरीरं त्वं भवसीति तदागमनागमने स्वर्गनरकादिभो
 गोऽपि तवनास्त्वेव यथा जातु निभम्भो पंगुरिव शास्त्रमाह परो हनिक्षपिन धान्यबीजं दग्धं
 तथा ज्ञानमयानलेन तत्कार्यकं लिंगदेहै दग्धेसमस्तेन सुनर्भवोस्ति अपिच तथा
 लिंगशरीरनाशोगमनागमने तवनास्त्वेव अपिच मारव्यफलभोगोपि तवनास्त्वेव भोभ
 गवन् तत्कथं इत्यं देहो भोगाय तनं विषय जातानि भोग्यानि इंद्रियाणि भोग साधनानि
 मनो बुद्धिभोक्ता एवं भोक्ता भोगाय तनं भोग्यानि भोग साधनानि एतच्चतुष्पंतं न भवसि
 तस्मादारं भक्त्यफलभोगः तवनास्त्वेव भगवन् जायत्त्वमेस्तरवदुः त्वमनुभवन् कथं
 स्तरवदुः त्वममनास्ति तच्छृणु अरेशरीरगतचक्षः शूलउदरवेदनादयः सुखस्त्ववस्था-
 मापन्नस्य बुद्धिरहितस्य तवनप्रतीयते अतस्तेतवधर्मनिभवांति क्षेत्रस्यैवत्संवृथास्त्रा
 त्वनिमन्यसे मूढः यथा जलस्य चंद्रे यतः शास्त्रमाह नहवै स शरीरस्य सतःः प्रियाप्रिय
 योरपहनिरस्ति अशरीरं वावसंतं न प्रियाप्रिये सृशत इति शुनिशाखाच्च कामः संक

७

(8A)

लोभिचिकित्साश्रद्धाश्रद्धृतिर्घृतिन्हर्धीर्भिः इत्येतत्सर्वमनेव अत्रभगवद्वचनं
 इच्छाद्वेषः सरवदुः रवं संधात श्रेतना दृतिः एतत्क्षेवं समासेन सविकारसुदात्मतम्
 स्मृतिरपि रागेच्छास्त्रवदुः रवादि बुद्धैसत्या पवर्तते सर्वात्मोनास्तितन्नाशेतस्मा
 हृद्देशुनात्मनः अंतः करणधर्मैत्यर्थः इतिश्रुतिस्मृतिशुरुतः स्वानुभवात् लिंगशरी
 रमहंनभवामीति यदाज्ञानंजातंतदाज्ञानाभाषोनिष्ठमणक्वांशः नवगुणरुद्धितोभवसि
 स्तामिन् तेनवगुणाः के तात्र शृणु बुद्धिरागप्रयत्नद्वैषसंस्कारधर्माधर्मस्त्रवदुः रवेति
 भाभगवन् अंतः करणेवाद्यकरणेषपि अहमतु संधातादेहो हंनभवामि इंद्रियाणि
 अहंनभवामि भाणोऽहंनभवामि मनोबुद्धिरहकारो नभवामि एतत्सर्वस्यानुसंधा
 तामामहंनजानामि इतिष्वमन्विते अतः कोहदेहीतिनिः संदेहं श्रांतिनिरासंकुरु
 भमेतिविज्ञापितः सन् शुरुरुपदिशात् तत्कथम् इत्यं किंनजानामीतितवकारणशरी
 रमव्याकृतमज्ञानसंशिकमस्ति तत्कथम् इत्यम् इदसर्वैश्यं पृथक् पृथक् संलंजाना
 सि आत्मानमेवनजानासि इतिवदसिएतदेव तवात्मज्ञानम् इदपेवकारणशरीरम्
 अस्याश्रयत्वमेव तत्कथम् इत्यं त्वदन्यः कोपिनजानाति इतित्वमेववदसि मामहंन
 जानामीति अतः तस्याज्ञानस्यत्वमेवाश्रयः अज्ञानफ्वमन्वत्वं सम्यक् वेत्सि अतस्त्वं

(9)

आः

८

जडोनभवसीतिवेद्यवेत्ततात् अतस्त्वंज्ञानंतस्याज्ञानस्याच्यः किंज्ञानं तत्ज्ञानमपि त्वेव तथिस्थितमज्ञानंयतोजानासि अतः तस्यएवपृथक्साक्षीतवद्यमानंत्वंनभवसि स्थूलस्त्रूपशरीरवत् अतःकारणशरीराद्विन्नस्त्वं एवमात्रयविलक्षणज्ञानमात्रसाक्षीतस्त्रूपस्त्रूपमेव मांकोहमितिवदसि अतवच्छिन्नागवंडदंडायमानज्ञानस्त्रूपोभवान् कोहमितिवदसि ततुनिःसंशयः शृणु इंद्रियाणिस्त्रात्मानंत्वस्त्रृपत्तिन्वनजानंति परस्परमपिनजानंति अतःजडानि लेत् इंद्रियाणिइंद्रियहृत्तिन्वसदाजानासि मनःस्त्रात्मानंनजानाति परस्परंबुद्ध्यादिव्यापारंकर्तुंनसमर्थः अतःजडानि ततुमनोबुद्धादीनिसदाजानासि अतस्त्वंस्त्रूपंज्ञानस्त्रूप यथाराहोः शिरःशिरएवराहः तथाज्ञानमेवत्वम् तथाचश्चतिः येनवापश्यतियेनवाशृणोति येनवागंधानाजिङ्गते येनवावा चंव्याकरोति येनवास्त्रादुचास्त्रादु चविज्ञानाति तद्विज्ञानंब्रह्म योवेत्तिविश्वेनचतस्यास्तिवेत्ता तमाहुरथ्यपुरुषंपुराणंतस्यभासासर्वमिदंविभाति स्मृतिः इंद्रियाणिपराण्याहुरिंद्रियेष्यः परंमनः मनसस्तुपराबुद्धिर्येबुद्धेः परतस्तुसः ज्ञानमात्रस्त्रूपमितिभावः अयविधिसुखेनपतिबोधयति ततोज्ञसिस्त्रूपस्त्रूपस्त्रूपत्वं अतस्त्वंगज्ञानंनगस्ति यथास्त्रूपेतमः अतः तस्यज्ञानस्यनिवर्तकंज्ञानमपि नास्तिज्ञानस्त्रूपत्वलात् तथादीपस्यान्यदीपेच्छानास्त्रैव -

(9A)

प्रकाशस्तरूपत्वात् तस्मादज्ञानज्ञानोद्वैवंधमोक्षावपितवनस्तः अतोनित्यमुक्तए
 वत्वं यतःशास्त्रमाह अनात्मन्यात्मधीर्वंधस्तलाशोमोक्षउच्यते वंधमोक्षोनविघेते
 नित्यमुक्तस्यचात्मनःअतरूपंचिद्दृपः सद्गुपत्प्रदर्शयति चक्षुरादीनिकरणान्यादित्या
 घनुगृहीतानिस्वस्वविषयेषुप्रवत्तते तत्रबुद्धिः करणव्यापारमनुभवति त्वंतुचैत
 न्योज्जलितोभयात्मकः दृष्टा हृश्याकारंविपरिणमते तज्जागरणंभवति तस्यसा
 क्षितिवंचैतन्योजायत्वंस्कारंप्रत्ययवासनावासितबुद्धिः पुष्पपुटिकावतत्वंचैतन्योज्ज
 लितोभयात्मकदृष्टा हृश्याकारंविपरिणमते तत्त्वमोभवति स्मृतिरपि अर्थात्ता
 वैयदाज्ञानंप्रत्यक्षमिवहृश्यते गंधवर्णनगराकारंत्वमुंतदुपलक्षयेत् यथाचित्वपट
 वत् तस्यपृथक्भूतः साक्षीत्वमेव जायत्वमावस्थासर्वसंस्कारैः सहबुद्धिविद्यायांलीना
 साविद्यासंस्कारमाचावशिष्टात्तिथिवचन्येति निर्विकल्पानुभवोभूतानिष्ठति इयंसुष्टस्य
 वस्था तथाच्चत्विः नकंचनकामंकामयते नकंचनस्तमंपश्यति सुखरूपमेवेतियोवे-
 ति तस्यसत्वंसाक्षीस्तरूपं एवमवस्थात्रयमावसाक्षी अतुस्यतं एवंपृथक्भूत-
 चैतन्यत्वं अतःकालत्रयस्थायी सर्वदाभावरूपमित्यर्थः अन्यस्यसत्तामसतांस्तथेजा-
 नासि स्वसत्तास्ततएवप्रभाणं स्वसत्ताज्ञानाश्रयंविनानसंभवति यतः अतःस्वस

(19)

आंबो-

९

त्तानुभवसिष्ठं अतः तवस्वरूपं सद्गुणं आनन्दरूपतां प्रदर्शयति स्वविषयेषु व्यावृत्तानि इ
 दियाणिते षु भ्रोत्राणि त्वयिसु रवस्वरूपे विश्वम्यन्ति तेन सुरवस्वरूपं पुनः सुरवस्वरूपान्
 उत्थितानि स्वव्यापारे समर्थानि भवन्तीत्यर्थः यथा एषु दसु गंधवत् अतः तवस्वरूपमानन्द-
 स्वरूपम् अद्वितीयं प्रदर्शयति आवस्त्राद्विग्नीलिकान्तमजुस्यूनम् अन्तर्यामी साक्षीए
 कएव अतस्तवस्वरूपमद्वितीयम् तथा च शुतिः एको देवः सर्वभूते षु गृहः सर्वव्यापी
 सर्वभूतान्तरात्मा कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षीचेता केवलो निरुणश्चेति ननु साक्षी
 समपञ्चः सद्वितीयः किंनभवति अथ एषु द्विकारे षु द्विवस्त्रवर्णविकारे षु सुवर्णमिव तंतु कार्येषु तंतु
 रिव च द्विवर्तीश्च देव रज्जुसर्पवत् शुक्लिकारजनवत् यतस्वमद्वितीयः अरबंडलं प्रदर्शयति वि
 जातीयस्वजातीयस्वगतभेदरहितत्वात् एकरसः अरबंडस्तं सैंधवधनवत् अचलत्वं प्रदर्शयति
 जन्ममृत्युरहितत्वात् त्वं अचलः अजलं प्रदर्शयति अनादित्वात्कारणरहितत्वात्त्वं अजः अक्रियत्वं प्र
 दर्शयति यथा भ्यामकसंनिधिसन्तामात्रेण जडमयं लोहं चैष्टते तथा हंकारभमकारेच्छा
 प्रयत्नरहितस्य सञ्चिदानन्दस्वरूपस्य तवसन्तामासंनिधिमात्रेण देहेऽदियाणिमनो बुद्धिस
 काशात् सदसत् क्रियाउत्पद्धते अतस्तवस्वरूपमक्रियम् तथा च आत्मचेतन्यमात्रिय
 देहेऽदियमनोधियः स्वकीयार्थेषु वर्त्तन्ते सूर्यलिङ्गेजनाइव अवभगवानाह शरीरवा ९

(10 A)

इमनोभिर्यत्कर्मपारभतेनरः न्यायंवाविपरीतंवापंचैतेनस्यहेतवः सच्चिदानन्दमक्रियम्
 स्वरूपंतव सत्यस्वभावः यथा अग्नेरुद्धावत् सवितुः प्रकाशवत् अथकूटस्थस्वरूपत्वं
 प्रदर्शयति कूटस्थमविकारिकूटवल्लिष्ठतीतिकूटस्थः अतस्त्वंकूटस्थः अनन्ततांप्रदर्शय
 ति अव्यक्तादिपृथिवीपर्यंतं सर्वतत्वेषुपूर्वव्यापकंचैतन्यं यथाघटोत्पत्तेः पूर्वव्यापकंनभः
 अतस्त्वंअनन्तस्वरूपः स्वप्रकाशत्वंप्रदर्शयति तवद्वश्यमानभिदंसर्वत्वंनभवसि इति
 तवैर्गतुभवः सच्चिदानन्दस्वरूपस्त्वंभवसि तवैर्गत्स्वसंवेद्यं अतस्त्वंस्वयंज्योतिः स्वरू
 पः ब्रह्मत्वंप्रदर्शयति द्वृहत्वाद्वृहणत्वाद्वाप्रत्यगात्मेहत्वोच्यते तत्त्वंस्वपरंस्वरूपंगी
 यतेवहुधाश्वतिः अतस्त्वंद्वृहसच्चिदानन्दादितीयमवंडमचलमजमक्रियंकूटस्थमनं
 तस्वरूपम् स्वप्रकाशंब्रह्म एतेद्वादशभिर्विशेषणेऽर्थिशेषितम् यत्सरंब्रह्मतदेवाहमि
 तिप्रतिपद्यते यथा नीलेमहत्त्वाद्योत्पलवदात्मा एवंनित्यशुद्धद्वृहसुक्तमलुप्तस्वभावहृ
 कृत्वं इति तवैर्गतुभवेजातः अत्रशुतिस्त्वप्रमाणं प्रज्ञानस्यनामधेयानि आत्मावाइ
 दमेकएवायुआसीत् तत्सृष्टात्मेवात्माविशात् अतः प्रविष्टः शास्त्राजनानां अनन्त
 रमवात्म्यसवात्म्याभ्यन्तरोत्यजः अशारीरंशारीरेषु ज्ञातादेवंसर्वप्राप्तापहानिः अत्रायं
 पुरुषः स्वयंज्योतिर्भवति योगमविनाशीपुरुषः प्रत्यगानन्दमयःपुरुषः सहस्रशीर्षपुरु

(11)

आत्मा-

१०

षः योयममृतमयः पुरुषः विज्ञानमानं ब्रह्म स प्रज्ञाप्रतिष्ठाप्रज्ञानं ब्रह्म सत्त्वं ज्ञानमनं
 तं ब्रह्म एकमेवाहितीयं ब्रह्म अयमात्माब्रह्म स्मृतिभ्यश्च क्षेवज्ञानापि मां विद्विसर्वे
 क्षेवेषु भारत नवद्वारे पुरे देही अनादित्वान्निर्गुणतात् समंसर्वेषु भूतेषु उत्तमः पुरुष
 स्त्वन्यः न जायते नियते वाकतात्त्विन् नादत्तकस्य चित्तार्थं अविभक्तं च भूतेषु विभक्त
 मिवचस्थितम् विद्याविनयसपने वास्तवेवः सर्वमिति उपदेशालुमंताच सर्वेद्वियगु-
 णाभासं आत्मैव देवताः सर्वाः एतैरन्यैश्च विशेषपूर्णविशेषितं परं ब्रह्म सत्त्वमि
 सीति स्त्रात्मभव ब्रह्माहमस्मीति शुनिस्मृती गृहीत्वा श्रीगुरो राजया एवं वेदवाक्यतः गु-
 रुतः स्वतः विप्रकारेण ब्रह्माहमस्मि इति ह्यात्मासमुक्तइति तथाच्च शुनिः वेदाहमे
 तं पुरुषं भवान्तं आदित्यवर्णं मस्तः परस्तात् तमेव विदित्वान्निभूत्युमेति नान्यः पंथावि-
 घते यनाय तत्राह अन्यथाशास्त्रगते षुलुं वतां भवत्ताकृतमज्ञामिह भवताकृतमज्ञानं क-
 ल्पैरप्यनिवर्तते यावदज्ञानभावः स्यात्तावद्वैतस्य भावना भ्रेदभावाद्योदेति सर्वस्मि-
 ल्लेकतां त्वयः ज्ञानं भक्तिं च वैराग्यमेतदेव न संशयः ज्ञात्वैक्यं सहजं प्रेमविवेकेनैव
 नान्यतः तस्मात् साधनानं तरं नास्ति अत्रभगवद्वचनम् य एवं वेत्ति पुरुषं प्रकृतिं
 च गुणोः सह सर्वशावर्त्तमानो पिनसभूयोऽभिजायते बहूनां जन्मनामंतेज्ञानवान्

१०

(11A)

मांप्रपद्यते यासुदेवः सर्वभित्तिसमहात्मासदुर्लभः तस्मात्सर्वभिहंब्रह्मवासुदेवारव्यम्-
व्ययम् ज्ञातव्यं एतत् ज्ञेयनित्यमेव संस्थितं नातः परं वेदितव्यं हिंचित् एकएव जा-
त्मापरं ब्रह्म संसारधर्मविसृक्तस्त्वभित्तिसिद्धम् एवंत्वमभयं प्राप्तो सि संसारदुःखान्मु-
क्तो भवसि एतत्सर्वविमृश्य यथेच्छसितथाकुरु अतः त्वं वेदकिंकरोनभवसि यतः शा-
ख्यमाह आत्मानमद्यपंकश्चिज्जानातिजगदीच्चरम् यद्देत्तितत्सकुरुतेन भयं तस्य कुच-
चित् आत्मेवेदं जगत्सर्वज्ञानं येन महात्मना यद्देच्छावर्तमानं तं निषेद्दुङ्कमेतकः मो-
भगवन् यद्यपिज्ञानोत्पत्यनंतरं सुनजन्माप्तावरुक्तः तस्यापि प्राकृज्ञानोत्पत्तेः अन्नजन्म
निष्ठुतानां कर्मणां उत्तरकालभाग्निं च यानि च तिक्रांतान्यनेकजन्महृतानि तेषां च फल-
मदत्वानाशोनसुक्तिइति तस्मात् ग्रिः प्रकाशण्यपित्रीणिजन्मान्यारप्मेषुः संहतानिवा-
सर्वाण्येकजन्मारभेत् अन्यथाहृतविमनाशोसर्वत्रानवस्थाप्तसंगः शास्त्रानर्थक्षयं
स्थादिति नासुक्तं क्षीयते कर्मकल्यकोटिशतेरपि अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्मशसामा-
षाभभित्ति नजन्मजायतेऽक्षिभसुक्तम् तत्त्वं ज्ञानाम्यु पसृष्टानिसर्वकर्मवी-
जानिदस्युं ते नांकुरयंति तथाचश्चुतिः बीजान्यान्युपदग्धानिनारोहं तिथ्यापुनः
ज्ञानदग्धस्तथाक्षेत्रैर्नात्मासंपद्यते सुनिरिति अस्तुतावत् ज्ञानोत्पत्यनंतरकालहृता

आवो-

११

नांकर्मणांजानेनदाहोज्ञानसहभावितान्विहजन्मनिज्ञानोत्पत्तेः प्राकृतानामती
 नात्यनेकजन्मांतरकृतानांकर्मणांदाहोनयुक्तः तन्म तस्यत्रावदेवनिरंयावन्विभि
 मोक्षाइषीकातूलवत् सर्वाणिकर्मणिप्रदद्यांते स्मृतिरपि ज्ञानाग्निः सर्वकर्मणि
 भस्मसात् कुरुतेतथा भगवद्वचनात् सर्वाणिकर्मणिइतिभिशोषणात् यथावर्त-
 मानजन्मारंभकर्मणिनक्षीयते फलदानायमनुक्तान्येव सत्यपिज्ञाने तथानारब्ध
 फलानामपिकर्मणांक्षयोनसुक्तेऽतितदसत् तेषांसुक्तेऽसुवत् मवत्तफलत्वात् यथापूर्व
 वैलक्ष्यवेधायसुक्तेऽशुर्धुतुपालक्षवेधोनरकालमप्यारब्धवेगस्यात् पतनेनैवनिव
 त्तते एवंशरीरारंभकर्मणिरस्थितिप्रयोजनोभिवृत्तेषि आसंस्कारवैगवशात् पूर्व
 वत्वर्ततएव किंष्वहुनायदेहयात्राभावार्थमिष्ठाः निष्ठापरेच्छाभासानि आरोपित
 सरवदुःखलक्षणानि प्रारब्धफलान्यनुभवन् तत् करणाभासादीनामवभासकः सन्
 तिष्ठत्येव प्रारब्धकर्मक्षयात् जीवन्मुक्तानासु नर्जन्माभावः तथाच शास्त्रेण नश्येत्
 परमार्थबुद्धिः कार्यक्षमं नश्यति चापरोक्षात् प्रारब्धनाशात् प्रतिभासनाशः एवंक्रमा
 लश्यति चात्ममाया कर्मणः मायामूलत्वात् मायानाशो सर्वकर्मस्मसाद्वेत् ननुज्ञा
 नोत्तरकाले स्वेच्छाकृतानां कर्मणाशारीरांतरेणापि भोगोभवत्वितिचेत् तन्म तस्य

(72A)

कर्मफलोपचये कर्तृताभिमानोनास्त्येव असंगोनहि सञ्जनते एते इच्छादयः आत्मन्यारोप्यं
 ते क्षेत्रधर्माः सहशंचे वृत्ते स्वस्याः प्रहृते ज्ञानवानपि ध्यायतीवलोलायतीवेति हि शुतेः
 गुणागुणेषु वर्त्तन्ते इत्यनुसंधानेन शरीरया चास्थितिर्प्रसिद्धेत् अन्यथा शरीरया चास्थि-
 तिर्प्रसिद्धेत् तथाच गत संगस्य सुक्तस्य ज्ञानावस्थितचेतसः यज्ञायाचरतः क-
 मसमयं प्रविलीयते जीवत्मुक्तस्य प्रारब्धस्य शरीरपातात्पूर्वत्विह कर्मविभागं शृणु
 तदधिगमे उत्तरपूर्वघीयोरस्त्वेषविनाशी तस्य सुचादयमुपर्यांति सुहृदः साधुकृत्यां
 द्विषंतः पापकृत्यां न तस्य प्राप्ताऽऽक्षामतं तेषैव समवलीयं ते किंच प्रारब्धं निश्चयादुक्तेषो
 षज्ञाने न दद्यते शारीरां लितरक्तकर्मतदौषिप्रियवादिनोः अनारब्धं हि ज्ञानेन निर्वार्यं कि-
 यते अपिच अस्य जीवत्मुक्तस्य प्रारब्धसोगार्थशरीरधारणे कोदोषः यथा उत्तरात
 दंशोरेगवत् अविद्याकार्यदैहृदयमस्ति तालिंकरिष्यति स्वामिन् कारणनाशेकार्य-
 मस्ति तंतुनाशेपटोस्ति इति केन हृष्टं केनाचार्येणोक्तं उच्यते कारणनाशेकार्यम-
 स्ति लोकेहृष्टते रज्जुरिव सर्पः यथा रज्जुस्वरूपेज्ञाने सर्पज्ञानं निवर्त्तते तथापि
 भयजनितकं पादिकं वर्तते तथाच शुतिः यथा हि निर्ल्बयिनीवल्मीकेमृतापत्यस्ता
 शयीतैव मेवेदं शरीरं अस्मिन् विद्वच्छरीरेपतितैस्थितेवाससुक्तः दग्धपटवत्

(13)

आद्योः
१२

यतइति शुनिरपि सदेवसुक्तिइति ब्रह्मोवसन्ब्रह्माष्टेति विसुक्तश्चविसुच्यते स्वभावत
 स्वंनित्यसुक्तएव इदानीमपियथा स्वभद्रष्टास्वभगतभयेनैवप्रबुद्धः स्वभव्यवहारेसर्व
 मिनुमिथ्याभूतेनिरस्तेसतिं सखस्वरूपस्वयमेव वशिष्यते तथेवभांतिमूलसंसारम
 हास्वभव्यवहारेसर्वमिनुमिथ्याभूतेनिरस्तेसत्त्वरूपस्वयमेवावशिष्यते ननुपारब्ध
 कर्मक्षयात् शरीरनाशः शरीरनाशात्पुनर्जन्माभावः सर्वविशेषरहितंशून्यमेवजातं
 तर्हि नैवाहमिदमुच्यते किंचप्माणाविषयतान्नास्ति ब्रह्मोतिप्रसज्यते ततश्चअसदेव
 प्रशस्तंसत्यस्वरूपस्वयमेवावशिष्यते तस्मिमर्थमंगकरणीयंतदसत् ततश्च निर्मु
 च्यापित्वचंसर्पः स्वस्वरूपंनसुच्यते नास्यात्मेतियोहेतुमितिवलुनसञ्जते किंचयथा
 चंद्रोत्थमावास्यायामलिङ्गतान्दृश्यते तथा त्वाऽज्ञानयोगेननभासतेस्फुटतरम् किं
 च अमावास्यायांयथाचंद्रोदृश्यतेनार्कयोगतः दृश्यस्यक्षयान्तयाद्दृश्यवहारोनदृश्य
 ते अथात आदेशोनेतिनेति अस्थूलमनएवन्तस्तदितिश्चुतेः यतोवाचोनिवर्त्तते अप्य
 प्यमनसासह यद्वाचानभ्युदितमित्यादिनिषेधस्यसिद्धिर्नास्ति सर्वस्यननिषेधस्यसाव
 धिक्त्वात् अतएवसत्यस्वरूपं अवशिष्यते यन्निषेधद्वाराअसदुक्तंतस्वर्णिपंचस्यनत्वा
 त्वनः यदात्मन असदुक्तंभवति तदावंध्यापुचेणकार्यंकर्त्यानिर्वहिति अतएवसदेवप्रमा

१२

(३८)

यमात्मनः सत्संपत्तिः सद्गावेशुतिः प्रमाणं सदेव सौम्येदमग्रआसीन् सत्यंज्ञानमनन्तं ब्रह्म
 स्मृतिरपि अविनाशितुतद्विद्वयेन सर्वमिदं तत मित्यादि किंच ब्रह्म सद्गावेप्रमाणापेक्षा
 नास्ति त्वतः प्रमाणं ब्रह्म जाग्रदा ध्वस्यात्रयेषु प्रमातृता व्यभिचारकूट स्थनित्यतासिद्धिः
 सम्बुद्धो व्यभिचारादितिचेन्न तत्रापि प्रमेयतमेव निवारणं तिसर्वेलोकाः कथं नाहमत्र सुषु-
 प्तो किंचिदुपलब्ध्यवानिति न प्रमातृत्वमसिद्धस्य हिवरक्तुनः परिस्थितिं प्रतिप्रमाणापेक्षा
 न त्वात्मनः आत्मनश्चेत्प्रमाणापेक्षासिद्धिः कस्य प्रमातृत्वं स्यात् यस्य प्रमातृत्वं सर्वात्मे-
 ति निश्चीयते अतएव त्वतः सिद्धारणत्वा न प्रमाणापेक्षा यदिदं दृश्यजातं तदविद्ययाकृत
 त्वात् प्रतीतिमात्रं कूटस्थतानित्यसिद्धत्वादात्मसत्त्वासामान्यमनुस्थृतं वर्ततएव नाभावो विद्य-
 यते सतः अतः सत् स्थूलकार्यं असत्त्वस्मकारणं तत्सम्बैचिद्विकर्त्ररूपेण ब्रह्मेव प्राप्ति न या-
 च विस्तारः सर्वस्थूतस्य विष्णोर्विष्णुभित्तिगत् द्रष्टव्यमात्मवत्तस्मादभेदेन विचक्षणेः य
 स्मान्तरानाहते नास्त्यर्थसत्त्वा न स्माज्ञानमेव सत्यं न तु ज्ञानं तु कथं एकं बहुधाकारं तत्
 शृणु अनिर्बाच्यमहतीमायालक्षणाशक्तिर्यथाच नाभावं जनयति तथा च शुतिः इं
 द्वीमायाभिः शुरुरूपदृश्यते न तु द्वावेतो ब्रह्मणो रूपमित्युक्तलान् वास्तवं द्वैतं भवतु नैव
 अविद्याकृतत्वात् तद्वैतमिव न तु वास्तवम् तथाच यत्र हिद्वैतमिव भवति तदितरं तरं

आ. बो.

१३

पश्यतिइत्यादि पञ्चतस्य सर्वमात्मेण भूत तत्केन किपश्येत् येनेदं सर्वविज्ञातं तंकेन विजा
नीयान् नान्योतोस्तिदृष्टा नान्योतोस्तिश्रोता नान्योऽतोः स्तिविज्ञाता यदयं सर्वमात्मा वि
ज्ञातारमरेकेनकंविजानीयादिति एतत्सर्वमरिविलमात्मेव अतस्तद्वासकंनित्यशब्दभुद्द
मुक्तस्वभावं प्रत्यक्त्वैतन्यमेवात्मतत्वं इतिवेदांतविद्वद्वभवः श्रुतिशुरुप्रसादेन जाय
मानाब्रह्मापरोक्षवृत्तिः साधनेनप्रभुद्दः सर्वस्मिन् प्रथ्याभूते अप्रमेयं स्वस्वरूपं स्वय
मेवावशिष्यते एवं मायानिद्रायाः प्रभुद्दः सन् जीवस्तुतः प्रारब्धकर्मजनितफलावा
धितलोकमनुगृण्हन् पूर्ववित्तिष्ठति शास्त्रमपि ज्ञात्वाससर्वसर्वेत्यन्याकंपेन सुचति
विधस्तारिविलमोहोपि मोहकार्थ्यतथात्मवित् अस्यज्ञीवस्तुतः स्पदेह धारणलोकस्यो
पकारार्थमिति श्रुतिरपि अशनात्त्वादनेत्वशारीरं नोपभागर्थायलोकस्योपकारार्था
यचपरिग्रहेत् भोभगवन् लोकस्योपकारः किउपकारस्त्रिविधश्वेति तत्कथं इत्थं दर्शि
नं भजनं संभाषणं चेति दर्शनेन पापक्षयोभवति भजनेन श्रेष्ठो नरो तरहृष्टः भवति सं
भाषणेन मोक्षो भवति एवं नित्यशब्दभुद्दमुक्तस्त्वस्वभावस्वरूपोऽहं एवं विधो बोधमा
चार्यप्रसादात् अशनात्प्रभुद्दः संसारविनिर्मुक्तो भवति श्रुतिरपि आचार्यवान् पुरुषो वेद-
आचार्यादेवविद्याविदिता तरनिशोकमात्मवित् भिद्यते हृदयप्रथमित्तिद्युतेसर्वमात्माः

(१६८)

क्षीयंते चास्यकर्मणितस्मिन् द्वै परावरे शानाग्निः सर्वकर्मणिभस्मासाकुरुते रुन ब्रह्मविद्वैष्वेव
 भवति इदानीमन्यविद्योपासने दोषमाह किंच अन्यविद्याक्रियाउपदिशांतिकालांतरे अनित्यफलतां
 दर्शयति शुतिरपि सर्वविद्याक्रियापरा यदिक्रियाफलं गोक्षोभवेत् अनित्यतं भस्त्रयेत् यद्वत्
 स्तर्गादिनश्येदिति असुमेवार्थ्यशुतिरप्याह यथेह कर्मचितोलोकः क्षीयते एव मेवासु वजितो पुण्य
 लोकः क्षीयतइति स्मृतिरपि क्षीणो पुण्यो भस्त्रलोकविश्वांति अतः आत्मरणेदुःखं फलेस्मर्हादुःखं भो
 गांतेपतनं दुःखं एव मन्यविद्योपासनादुःखादुःखादुःखादुःखादुःखादुःखादुःखादुःखादुःखादु
 वपश्यति योन्यदेवता उपासते सत्त्वानां पश्चात् अन्यो सावह मन्योऽस्मीत्युपासते न स वेदयशापशः त
 स्मादन्यविद्यां परित्यज्य इमामध्यात्मविद्याभाग्रयेत् साविद्याकोद्दृशी अत्र भगवतोक्तं राजविद्याराज
 शुद्धिपवित्रमिदसुन्नमम् प्रत्यक्षावगमं धर्मं सुसुरवक्तुमिव्यम् किंच यथाग्निहोवादीनां स्वर्ग-
 दिफलं दर्शयति शुतिः तथाच ब्रह्मविद्याविज्ञानादपि परमपुरुषार्थं दर्शयति शुतिरपि शुतयो ब्रह्मवि-
 द्यानां तरं गोक्षं भद्रशयिति किंच मध्येकार्यान्तरं वारयांति ब्रह्मविदामोतिपरमिति वेदात्मुशासनं वेदात्मु
 शासनमिति अथषठानां धूतानामध्यदधानानां नास्तिकानामुत्यगमिनामेतद्विद्यां न भक्षयेत्
 त् यस्य देवेपरामन्त्रियशादेवेन यथागुरो तस्येतेकथिताद्यर्थः प्रकाशनं महात्मन इति शुतेः इति
 श्रीमत्सरमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छुकराचार्यहृतात्मबोधिनी संपूर्णा श्रीशंकरः जय
 ॥   " हेषस्तक सु-सुंबई येयं बोंबोटाउन भ्रेस छापरवान्यात झापिले । शके १७८३ ॥ "

(१५)

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com